HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ומכשירו להתמיל נזירות טהרה: ס"**יום אחד**. כמומר שלמי נזיר כלמתניתין בחיזהו מקומן (זבחים מה.): ו"**ואין טעונים לחם**. דצינעו (במדבר ו) ומן על כלי המזיר וליכל: **קכוע**. למין שם שום ד"מ מכשיר הצעלים שלא הוס"ו: **על אחת משלשתן**. לפילו על חטאת דכמיני ולחמי יסמא המזיר יין [שם] ולחמרינן בנזיר יד] לחמי מעשה יחידי וליף חסם שפיר בפ' ג' מינין (שיר מו.): **וטעון נסכים**. כדין חסם מלטורע בפ' ג' מדות (לקמן דף ס:): **להכשירו**[ס]. למלטורע בהקהל: **תיובתא דרב**. למחי לעיל [ד:] דפסול הוליל ובא להכשיר ולח הכשיר: **ושיריה אין נאכלין**. חסום חיסור חדס: **ממשקה ישראל**. פסוק הוס ביחזקאל בקרבנות: **מן המוסר**. [ט] למשקה ישראל יבילו נסכים ולח מן המסור: **אין מחוסר זמן לבו ביום**. הוליל [ט] והיום חסא מותרת ליאכל לחר שחקריב מנחת העומר [י] ולח מחוסרת זמן היל לגבוה: **עופות כאין בנדבת צנים**. בפרק המנחות והנסכים (לקמן קד:) רבי לומר לכל נדלייהם [יח] וחסום חסר יקריבו [ויקרא סה] הכל בחין בעופות חון מן המנחה מפני שחמר בה [שם ג] נפש: [יט] **ומחוסרי כפרה**. מבילין עופות להכשירן בקדשים זב וחזב ויולדת ומלורע: **וסוכרו לקדש מכלל לימורן**. להלייוט דמליקה למחוסר בחולין וכשרה בקדשים: כא] **מנחות טעונות כלי**. בפ' שמי הלחם (לקמן דף ע.). עופות חין טעונין כלי שהרי מליקתן בציפורן: כא] **והגשה**. בפ' כל המנחות נחות מלה (לקמן פ.). הגשה מגישה בקרן מזרחית דרומית של מזבח דקרן מערבית דרומית של מזבח דכנגד מוהד של קרן בפ' הקומץ רבה (לקמן דף יט.): מנחת העומר יאכלו בכ"ג בניסוך. עופות חין בחין בניסוך דם"כ גבי נדבת העוף [ויקרא ב] ס"קרבנו (והקריב) היחיד מביא עוף ולח הליטור: **ומח חיטה**. דעליין מדם לחטו מנחת העומר נמי ליחתכח דקרבנה בגבוה מה שחטו להדיוט: **לאו חיסורא**[כג] **הוא**. דכתיב דקרבה מנחת העומר החרת דמי: **מן בחן**. דמלוטרע. ממן דס לריך להקדים כמו שחמור בעניין[כה] על מקום דס המזבח יתן הסמן: **ימלאנו**. לגוב: **למחן שבע**. וזה מן הסמן בחלבעו שבע פעמים וגו'[כו]: **לף יהח אחר ממרס. בדם** [כד] חלא יקרוט כאיזה מדם המזבח: **מעובר לורבה**. [כה] מניחוב עד לממל ותיפסל בלינה ומעובר מרלה בלילותיט בשר חימנה משום בזיון קדשים דכל זמן שלא נפסלו בלינה חין נשרפין חלא ל"ב פסולו בגבולו: למלמל מדקתני חנא לבים הסריפה יש מחוסר זמן לבו ביום: ס"**מבו**] **דכתיב טויה**. בעבודה חבל שחיטה לאו עבודה היל להא כשרה בזר: **חלא טעמא דר"ל**. למחר קומלה נקוט דקסבר המיר המימני דבעי בפרק כל הפסולין (שם דף לב:) סיכה ידיו של השומט לפניס מן הנשחט טוא עבודה היא. לף מני לשנויי לר"ש בן לקיש שבר בעבודה היא דזכה לף מלינו שום שחלוקת לחע"ג לפרישן (לקמן לד] משחיטת פרה בזר ומשני דקדשי בדק הבית היא ומשמע לף קדשי מזבח בזר לחוץ לעזרה ובפ' ערף בקלפי (יומא דף מב.) סיכה למ"ד בשחיטת פרו בזר פסולה ופרו קדשי מזבח הוא אין זה דיוק דמ"מ כיון דלשחיטתן שחיטת בזר פסולה בזר פסולה חע"ג דקדשי בדק הבית הס"ל לר"ש שחיטה עבודה בשחיטת פרה בזר פסולה דלמרמי מידי דהוה למרלות נגעים דבעי כהונה מדע דלדק הבית היא ונקמן בהקומן רבה (דף יט.). משמע לר"ש שחיטה פרו בזר פסולה דקלמרינן מדנגי רחמנא נגי פרו של חהרן ושחט (חהרן) חת פר החטאת חצר לו מכלל דבעלמא לף בעינן בעלים ומיהו קשיל מהא דלמרינן בפרק ערף בקלפי (יומא דף מב.) מ"ם פרה דכתיב בה גמלעת חצר ומזוה ושחוט חצר ומסקינן חתם לר"ש שחיטה לאו עבודה היל ומיהו גם לפי מה [ב] שפירש יש לייחבו חבל קשיל [לג] דל"ל למעון שחיטה לאו עבודה היא. לף מלינו לר"ש שבר בעבודה היל דזכה לף [לד] מיחה מלינו לפניס מן הנשחט טוא עבודה: **שחיטה לאו עבודה היא**. תימה הל מיכל דבעלמא היל ולילמל משום קבלה טוא יהל לחר ממרס בדמו עד [שיזרוק התמיד] ואע"ג דלמעוד בה [פסחים סא ע"א תנן הקדים פסח לתמיד בין הערבים יהא א